

Magisztérium III.

A varázsló és a fizika

Ó, ha tudnád, kedves olvasó, mennyi kérdés foglalkozik az ynevi mozaik-mágia és a mi jó öreg Földünk középiskolaiban és műszaki egyetemeken oktatott fizika összefüggéseivel. Számptalan lenyűgöző és elborzasztó ötlet érkezett. Hallottam már varázslóról, aki a hatás-ellenhatás elvén, hátrafelé fordított tenyeréből tűzcsóvát lövellve hasította Pyarron egét; mi több, szembesültem a mágiából megalkotott atombombával is. Láttam forgatható, egymás hatását kioltó telekinézis varázsjelekkel mozgatott égi szekeret, és végrehajtó varázssjellel pingált pálcákból összeeszkábált, tűznyilatkat szóró géppuskát.

Részvétem az imígyen gondolkodó játékosoknak, mert ennek vége! Azaz, ki tudja? Rágjuk át alaposan a témát!

A M.A.G.U.S. szerepjáték, ami annyit tesz, hogy a Játékos beleéli magát karaktere szerepébe. Másként megközelítve a kérdést: a Játékos és a karakter két külön személyiség: alkalmasint másként gondolkodnak, más a jellemük, a természetük, és mások az ismereteik a világuk dolgait illetően. Arra szeretnék kilyukadni, hogy a karakter nem tudja ugyanazt, amit a vele játszó Játékos. Elismerem, hogy a mozaik-mágia megkövetel a varázsló karaktertől néminemű kémiai és fizikai - vagy legalábbis ennek látszó - tudást, de ez nem azonos a Játékos ezirányú képzettségével.

(A varázslók anyagszerkezeti és kémiai ismereteiről az előző számban már esett szó!) Egyrészt, korántsem biztos, hogy a varázsló karakter is olyan lelkesen tanulmányozza az említett reál tárgyakat, miként gazdája. Másrészt, ha bele is merül a témába, egészen más oldalról közelíti meg. Ezen azt értem, hogy nem feltétlenül jutnak eszébe a Játékos számára hétköznapiak számító tárgyak és jelenségek mágikus alteregói. Egyszerűen másként gondolkodik, mert más a világ (Ynev), ahol él, más problémákra keresi a választ, más elvárásokat támasztanak vele szemben a társai. A varázsló nem fizikus, mert egy fizikus sosem lenne képes rá, hogy oly mélyen elmerüljön ködös, okkult tanokban, ami már meghozza a várva várt eredményt. Egy fizikus annyi magyarázat nélkül való, számára érthetetlen és elfogadhatatlan dologgal szembesülne, ami vagy az örületbe kergetné, vagy szükségszerűen gyökeresen megváltoztatná a szemléletét. Csak azért, mert a mozaik-mágia többé kevésbé logikus, az érthetőség kedvéért fizikai törvényekhez hasonlóan felépített rendszer, még mágia marad! Senki ne közelítse meg egy fizikus szemszögéből (a Légiesség lesz az első témakör, ahol visszaadja a diplomáját!).

Ugyanakkor kétségtelen, hogy Ynev világán a mágia vette át a technika szerepét, s teremtette meg sokhelyütt ugyanazt a jólétet. Vagyis nyilvánvalóan kialakultak a mágián alapuló tapasztalatok, olyan gyakorlati alkalmazások, melyek hasonlíthatnak földi megfelelőikre. Akadnak varázslók, akik a gazdag nemesek kényelmét szolgáló eszközök kiagyalásával töltik idejüket, s némelyikük fejében, ha a szükség úgy hozza, a fenti ötletek is megfoghatnak. Ehhez azonban korábban éveket kell eltölteniük kisztíli pepecseléssel, hogy kialakuljon bennük ez a fajta technokrata és elvtelenül haszonleső látásmód. Nem véletlenül nyilatkoztam róluk ilyen lenézően - dacára annak, hogy kétségtelenül szép számmal élnek Yneven, megbecsülésben és gazdagságban -, hiszen a más szemléletű varázslók, akik magasztos, okkult célokat látnak maguk előtt, szintén végtelenül lenézik őket.

Lássuk, ki is a technokrata varázsló! A Pyarroni Okkult Tudományok Egyetemén hat fő szakot ismernek: Mágiaelmélet-filozófia, Archeológia, Demonológia-liturgia, Politika-haditudományok, Mechanika-kinetika, Mágikus művészetek. Ezen szakok bármelyikéhez tartozik is egy növendék, a mágia minden fejezetét elsajátítja, a különbség nem a tananyagban, sokkal inkább a tanulás közben kialakuló szemléletben mutatkozik meg. A maradék öt szakkal ezúttal ne foglalkozunk - legyen elég annyi, hogy a kalandozó varázslók általában és ebben a sorrendben az első négyből kerülnek ki -, hanem tekintsük át a Mechanika-kinetika szakot, mert ez áll legközelebb a tárgyalt témakörhöz. Először is, az innen kikerülő varázsló nem szívesen adja a fejét kalandozásra. Neki műhelyre, szerszámokra van szüksége - legkönnyebben még arra lehet rávenni, hogy utazzon el Kharéba... ám akkor évekre ott is reked. Az ő szemlélete meglehetősen közel áll a technokratához: benne már feltámadhat az igény, hogy a fent említett mesés holmikat elkészítse, ám korántsem biztos, hogy rendelkezik a kellő fizikai ismeretekkel. Tudása leginkább a mechanikában és a kinetikában, ezeknek is mágikus segédtudományaiban nyilvánul meg. Ide tartoznak a mágikus érzékelők, telekinézis, forgatás varázsjel, egyebek. Az ilyen varázslónak bizony már eszébe juthat az égi szekér, vagy a géppuska gondolata - de még ekkor sem tartunk az atombombánál!

Most jön tehát a Kalandmester feladata, mert végsősoron ő jogosult eldönteni, hogy egy adott

varázsló karakter mire képes. Ha az említett szakról származik, különösképpen, ha megjárta Kharét (vagy a hasonló, ám jóval kevésbé kifinomult el Sobirai műhelyeket), s ha élettörténete megmagyarázza, miként került egy kalandozó csapatba, nos, akkor mechanikán és kinetikán alapuló varázslatokat, mágikus tárgyakat nyakló nélkül készíthet - amennyiben lehetősége nyílik rá. Egyéb esetben az efféle trükkök az NJK varázslók fegyvertárába tartoznak, s a KM rendelkezik felettük. Persze, az ilyen NJK az alapismereteken túl vajmi keveset tud a démonokról, vagy a mentálmágiáról.

Végezetül egy kapcsolódó, de nem csupán varázsló karakterrel rendelkező játékosokat érintő téma. A sokat ígért Kiegészítő Szabályokban szó esik majd a kinetikus mágiáról, a mágikus érzékelőkről és a telekinézis különféle változatairól, ahogyan a Mechanika nevű, mindenki által elsajátítható képzettségről is.

Elég a varázslókból; a Magisztérium második részében mindenkit érdeklő villámkérdésekre fogok válaszolni. Érdekességük, hogy ezúttal nem a M.A.G.U.S. szabályaival, hanem Ynev világával kapcsolatosak

Kik a Tarranok?

Jelenleg Yllinor területén élő, néhány tízezer főt számláló népcsoport. A legendáik szerint egykor messzi északon, egy fagyos szigeten éltek, amit a bölcsök Beriquellel azonosítanak. Máig tisztázatlan okok miatt hagyták el hazájukat; fűrg, törekeny hajóikat az óceán végigsodorta Ynev keleti partja mentén, egészen a Kráni-félsziget alatti Lasmosi-tengerig. Az úton hajóik és népük jelentős része odaveszett, ezért a mai Yllinor öbleiben partra szállva, örökre lemondtak a hajózásról. Lenyűgözte őket a táj gazdagsága, s a gondtalan, új élet reményében hajóikat hátrahagyva egészen a Santriol-hegység északi lábáig vándoroltak. Itt telepedtek le és itt talált rájuk fél évezred múltán Mogorva Chei. Amúgy a tarranok irdatlan termetükről, páratlan testi erejükről, bozontos, vörös szakállukról és különleges fegyvereikről nevezetesek. Sok bölcs tréfásan a tarini törpék óriás termetű rokonainak nevezi őket.

Mekkora alapterületű Ordan tava?

Megközelítőleg tíz kilométer széles és ötven hosszú; mélysége néhol eléri az öthatezer métert is, de általában négy-ötszáz. Mesterséges eredetű, az itt lakók duzzasztották fel - lassanként - a Sheral hágóján leömlő patakok vizét. Kétezer méterrel fekszik magasabban a tengerszintnél, csipkés ormú, irdatlan hegyek szegélyezik. A város a sekély északnyugati part közel ezer apró szigetén épült; míg a déli parton húzódik a jóval nagyobb területű, sokak által nem is Ordan részének tartott Alsóváros. Az Alsóvárost terjedelmes raktárházak és nyomorúságos viskók uralják, ám az északnyugati part és maga Ordan Ynev egyik legfestőibb tája.

Azonos-e a homoki elf és a szürke elf?

Nem. A homoki elf eltorzult, különös fajzat; az egyik pillanatban melankolikus belenyugvás, a következőben kegyetlen bosszúvágy jellemzi. Részletes leírására itt nincs hely. Hogy szürke elfek élnek-e Yneven, erről - bevallom - nincs információ.

Azonosíthatom-e a Domvik vallást a földi kereszténységgel?

Nem! Ebben a számban, a Shadoni boszorkányüldözésekről szóló cikkben már érintettük a témát, megpróbálom röviden vázolni a további különbségeket. A Domvik hit olyan világban alakult ki, ahol nem kérdéses az istenek léte - ez óriási különbség a földhöz képest, ahol az ateizmus bevett dolog. A vallás mélyén meghúzódó okokról az említett cikkben már írtam, annyit tennék hozzá, hogy Shadonban az Egyháznak, a papoknak sokkal kézzelfoghatóbb a feladatuk, mint a Földön. A Gonosz, a Káosz erői leplezetlenül megmutatkoznak Yneven, tőlük a közembert csak a papok védhetik meg - s kétségtelen tény, hogy ebben

Domvik papjai járnak legelől az Ynevi Panteonban. Amit eddig olvashattál róluk, az éppen a kisszámú renitensről szólt, vagy azokról a kívülállókról, akik a Domvik vallás jóhírével próbáltak visszaélni. Mert renitensek természetesen akadnak, s még ha szám szerint sokan vannak is, az arányokat tekintve jóval kevesebben, mint más vallásokban. Mert bizony Yneven Domviknak több papja él, mint a világ első vallásaként tisztelt Pyarroni Panteonnak.

Domvik egyháza nem a kiváltságosok céljait szolgálja, hanem mindenekelőtt a széles néprétegeket igyekszik felvértetni a Gonosz erőivel szemben. Ezért fordulhat elő, hogy míg az egyszerű ember vakon hiszi az Egyetlent, a felvilágosult művészek, tudósok gyakorta elfordulnak tőle. Az igazán nagy tudású bölcsek pedig megint visszatálnak hozzá.

Természetesen az Egyház óriási gépezetében több helyen is kerülhet homokszem: egyrészt a világi érdekeltségek beszűremlésével, ahogyan Shadlekben történik, vagy a babonaságokkal, miként a Felföldön látjuk. Mindazonáltal a korrupció, az önös érdekek hajszolása egyáltalán nem jellemző a papokra, különösen nem Shadon tartományban. A papság magasztos célokat szolgál, és helytáll a mindennapokban.

Összefoglalólag: a Domvik vallás az, ami a keresztény egyház lehetett volna, ha nincs a sötét középkor és a reneszánsz kicsapongás, és ha a Föld azonos lenne Ynevvvel. De nem az!

1994.09.

Szerző: Nyulászi Zsolt

Forrás: Rúna magazin I.évf./8.szám

Szerkesztette: Magyar Gergely